

ger sig at afholde en større eller mindre del af honoraret. Den statslige finansiering kan således udgøre varierende procentvise andele af omkostningerne ved givne aktiviteter.

Målet vil således være, at man konkurrencemæssigt stiller institutterne lige, indbyrdes såvel som i forholdet til private kommercielt drevne servicevirksomheder, uden at det offentlige derved afskærer sig fra at købe serviceydelser fra institutter og servicevirksomheder enten til eget brug eller med henblik på at stille dem billigt eller endog gratis til rådighed for institutternes klienter for derigennem at fremme bestemte erhvervspolitiske eller andre formål.

I § 5, stk. 1, nr. 3, stilles der forslag om, at der af Teknologirådet kan ydes *lån* til godkendte institutioner til opførelse, ombygning eller køb af bygninger, indretning af lejede lokaler og anskaffelse af udstyr og installationer. En bestemmelse om ydelse af statslån til nævnte formål findes for nærværende i § 3 i den gældende lov om teknologiske institutter og konsultativ virksomhed. Efter den nye bestemmelse fastsættes de nærmere retningslinjer for ydelse af tilskud og lån af handelsministeren, jfr. stk. 2. Der vil herved være anledning til at foretage en modernisering af lånevilkårene og en tilpasning af den statslige lånefinansiering til den samlede tilskudsordning, efterhånden som denne udformes nærmere af Rådet.

Efter gældende praksis vil sager vedrørende ydelse af lån på 1 mill. kr. eller derover til opførelse, ombygning eller køb af bygninger m. v. blive forelagt finansudvalget.

Når det foreslås, at man giver Rådet adgang til at yde lån til de institutter, der fremtidig opnår godkendelse i henhold til § 5, stk. 3, er det udtryk for en erkendelse af, at selvejende, almennyttige institutioner, hvis formål ikke er indtægtsmaksimering eller udbetaling af udbytte, er afskåret fra den adgang, som private virksomheder har til at tiltrække sig ansvarlig kapital til større investeringer. Da det samfundsmæssige udbytte af institutternes virksomhed, som begrundet det offentliges tilskudsvirksomhed på dette område, ikke kan ventes opnået, hvis institutterne afskæres fra at investere med henblik på at skaffe sig tilfredsstillende lokaler og udstyr, vil en rimelig anvendelse af offentlige lånemidler til dette formål være et naturligt led i den statslige finansieringsvirksomhed.

Finansiering af institutternes anlæg og udstyr må som hidtil i hovedsagen ske gennem institutternes indtægter, således at der ved fastsættelsen af honorarsatserne indregnes udgifter dels til de af vedkommende opgave direkte nødvendiggjorte udstyrsan-

skaffelser og dels til afskrivning og vedligeholdelse af andet udstyr og henlæggelse til ny- og genanskaffelser samt til husleje eller forrentning og amortisering af kapital, der er investeret i fast ejendom. Ved beregningen af statslige tilskud må de samme honorarsatser som tidligere nævnt lægges til grund.

Det har dog forskellige fordele at kunne anvende låneformen i et vist omfang ved siden heraf; bl. a. opnår man at forbedre instituttets likviditet netop på investeringstidspunktet, og desuden øges mulighederne for en koordinering af større anlægs- og udstyrsinvesteringer i den statsfinansierede teknologiske servicevirksomhed. Låneformen har til forskel fra egentlige tilskud den fordel i denne forbindelse, at der i visse tilfælde kan ydes sikkerhed i anskaffede bygninger eller udstyrsgenstande, således at disse ikke uden Rådets godkendelse kan afhændes eller overgå til anden anvendelse.

Stk. 3-7 i § 5 omhandler den *godkendelse* af institutter, der vil være en forudsætning for, at de kan ansøge om basistilskud og lån. Godkendelsen ydes efter indstilling fra Rådet og for et bestemt tidsrum af indtil 5 år ad gangen. Det er tanken, at Rådet forud for enhver indstilling skal foretage en nærmere gennemgang af institutionens forhold. Denne gennemgang vil dels omfatte institutionens interne forhold, herunder dens vedtægter og målsætning, dens hidtidige arbejdsresultater, dens planer med hensyn til arbejdsområder, klientgrupper, ressourceforbrug og investeringer m. v. og dels dens forhold til omverdenen. Her tænkes på forholdet til brugerne af dens ydelser såvel som på forholdet til andre institutioner og virksomheder i ind- og udland, som yder teknologisk service på samme eller tilgrænsende områder (behovsvurdering).

På grundlag af denne gennemgang kan der mellem Rådet og institutionen træffes en tidsbegrænset aftale om tilskudsgrundlaget gældende for den periode, hvori Handelsministeriets godkendelse er i kraft. Herved tilkendes det, hvilke dele af institutionens langtidsprogram og investeringsplan m. v. Rådet lægger særlig vægt på, og efter hvilke retningslinjer Rådet vil være indstillet på at medvirke til finansieringen heraf, dog under forudsætning af, at de beløb, der på de årlige bevillingslove stilles til rådighed for Rådets samlede virksomhed, åbner mulighed herfor. Også hvis der af andre grunde finder væsentlige ændringer sted i forudsætningerne for det aftalte tilskudsgrundlag, må dette i periodens løb kunne å jourføres i forbindelse med behandlingen af de årlige tilskudsansøgninger, ligesom også selve godkendelsen kan tilbagekaldes af handelsministeren med ét års varsel, hvis særlige forhold gør sig gældende.